

22 februari 2023 (Aswoensdag)

Francis Akkara o.p.

Maar als gij bidt, ga dan in uw binnenkamer, sluit de deur achter u en bid tot uw Vader, die in het verborgene is

Beste broeders en zusters

Nog niet zo lang geleden vierden we Kerstmis, en nu staan we plotseling voor de deur van de vastentijd. Vandaag is het Aswoensdag, en eerlijk gezegd brengt dit seizoen mij veel verdriet en somberheid. Het zou een moment van aanvulling moeten zijn voor onze geestelijke reis, maar op de een of andere manier stelt het nooit teleur met zijn emmer vol schuldgevoelens. Het is een seizoen waarin we denken aan de kruisdood van onze lieve Heer Jezus, maar elke eucharistie herinnert ons aan zijn kruisdood. Waarom dan deze droefheid nu we de vastentijd ingaan? Aswoensdag heeft een negatieve reputatie. Elk jaar heeft het begin van de vastentijd een minder bemoedigende boodschap. We worden eraan herinnerd dat we uit stof zijn gemaakt en tot stof zullen terugkeren als we as op ons voorhoofd krijgen. Maar de uitdrukking "terugkeren tot stof" klinkt niet bepaald bemoedigend. In onze liturgie en gebeden denken we niet graag aan de dood, laat staan dat we die vieren.

Hoewel de boodschap van Aswoensdag op het eerste gezicht gericht lijkt op de dood, blijkt bij nadere overweging dat het meer over leven dan over dood gaat. Er is aandacht voor de menselijke ervaring aan deze en de volgende kant van de dood. Mens zijn is een kracht en een zwakte, en

Aswoensdag is een gelegenheid om na te denken over onze persoonlijke gebrokenheid op een manier die ons gezondheid, standvastigheid en vertrouwen kan brengen. Natuurlijk, ook al kan het leiden tot een ontmoeting met God, gebroken zijn is nooit het bedoelde resultaat. Niemand van ons wil ooit tekortschieten, mislukken of zich "minder dan" voelen. Toch doen we dat vaak wel. Een andere uitdrukking voor dit soort gebrokenheid drukt onze identiteit uit als onvolledige individuen, en kwetsbaarheid beschrijft dat woord.

Open en bloot zijn is wat het betekent om kwetsbaar te zijn. Door onze kwetsbaarheid kunnen anderen de zwakkere, minder aantrekkelijke kanten van onszelf zien. Heb je ooit iemand om hulp gevraagd? Door je bereidheid je gebreken te delen, ben je kwetsbaar gebleken. Ben je ooit verliefd geweest op iemand anders? Je hebt jezelf blootgesteld aan de mogelijkheid dat de ander misschien niet hetzelfde voor jou voelt.

Heb je ooit iets nieuws geprobeerd voordat je zeker wist dat het zou lukken? Je was kwetsbaar omdat je erkende dat falen een serieuze mogelijkheid was. Heb je ooit een vijand kunnen vergeven? Daardoor ben je blootgesteld aan de mogelijkheid van verdere schade. Maar soms hebben we geen controle over het soort kwetsbaarheid dat we doormaken. Ook duwt het leven ons geheel tegen onze zin in gebrokenheid.

Wanneer onze beste vriend ver weg verhuist, ons kind van school gaat, we een affaire ontdekken, of wanneer de uitslag van de bloedtest positief is, komen we in een verschrikkelijke, angstaanjagende kwetsbaarheid terecht. We zouden in geen miljoen jaar kiezen voor deze of andere obstakels die ons worden toegeworpen Jezus sprak uitgebreid over deze bijzondere kwetsbaarheid. Hij stelde dat het ervaren van het goddelijke kan gebeuren terwijl men zwak is, zachtmoedig, of verdriet of vervolging ervaart, zoals in de zaligsprekingen. Dat hoeft niet te betekenen dat we ons zacht en zachtmoedig gedragen of ons uitdrukken als iemand die met een diep verdriet van binnen rondloopt om de goddelijke tussenkomst te ervaren. Door oprecht onze tekortkomingen, moeilijkheden en lijden te aanvaarden, laten we Gods genade zijn mysterieuze wonder in ons leven werken. We moeten ons meest authentieke, fijnste zelf binnengaan door de deur van de kwetsbaarheid.

Om onze gebrokenheid te erkennen, moeten we kwetsbaarheid omarmen. Het stof van Aswoensdag is een krachtige herinnering aan de kwetsbaarheid die in de menselijke spiritualiteit besloten ligt. Wij benaderen Aswoensdag maar al te vaak met een depressieve liturgische houding, en het wordt meestal gezien als een zwarte vlek op de familie van sombere feestdagen van de liturgische kalender. Maar zo bezien is het eenvoudig om de mooie oproep over het hoofd te zien om onze gebreken te erkennen, onze zwakheden te aanvaarden en de handen ineen te slaan met hen die onze zwakheden en zwakheden delen, omdat alle anderen dat ook doen.

God is bereid ons meer dan ooit heel te maken door onze wonden te helen. Aswoensdag herinnert ons eraan ruimte te maken zodat de goddelijke dialoog zijn heilige wonder in ons kan uitvoeren. Laat de as van de vastentijd vooruitlopen op de groene en spreidende wijnstok van Pasen, waardoor wij door Christus worden verwelkomd in de vreugde van Gods koninkrijk. Amen.